

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 15, 2019

Nummer 15, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2019:307](#) 02-04-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2019:289](#) 02-04-2019

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1333](#) 09-04-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:2955](#) 02-04-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1215](#) 02-04-2019

werknemer/Handels- en Transportbedrijf BV

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:2776](#) 28-03-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1178](#) 27-03-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:1007](#) 26-03-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:1045](#) 05-02-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:747](#) 05-02-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:540](#) 22-01-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:10561](#) 04-12-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:1746](#) 24-04-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:4274](#) 28-11-2017

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:1454](#) 04-04-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1168](#) 27-03-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1279](#) 27-03-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1273](#) 27-03-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1281](#) 27-03-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1270](#) 27-03-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:1285](#) 26-03-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:1207](#) 26-03-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:2274](#) 22-03-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:2152](#) 19-03-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:2372](#) 15-03-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:2006](#) 14-03-2019

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2019:1164](#) 07-03-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:2062](#) 22-02-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:13718](#) 19-11-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2015:9901](#) 09-12-2015

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEEA:2019:174](#) 13-03-2019

Uitspraken zonder ECLI

[Gerechtshof Den Haag](#) 05-04-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Ongeval met brommer. Vervolg op PS 2017-0616, PS 2017-0922 en PS 2019-0595. Na deskundigenonderzoek oordeelt het hof dat de weg gebrekkig is in de zin van artikel 6:174 BW en dat de Provincie uit dien hoofde aansprakelijk is. Wel is sprake van eigen schuld aan de zijde van de bromfietser. Causale verdeling 65 procent aan de zijde van de Provincie, 35 procent aan de zijde van de bromfietser. Geen billijkheidscorrectie.

Appellant is in 2011 met zijn brommer in botsing gekomen met een in een groenvoorziening geplaatste boom. Appellant beschikte ongeveer twee weken over een geldig rijbewijs voor het besturen van een brommer. De Provincie is ter plaatse de verantwoordelijke wegbeheerder. Appellant heeft in eerste aanleg schadevergoeding gevorderd van de Provincie vanwege een gebrekkige opstal in de zin van artikel 6:174 BW dan wel onrechtmatige gevaarstelling. De rechtbank heeft deze vordering afgewezen. Appellant heeft hoger beroep ingesteld. Het hof heeft een deskundigenbericht gelast om duidelijkheid te verkrijgen omtrent de zichtbaarheid van een in het fietspad liggend beschadigd betonelement. Inmiddels is dit deskundigenonderzoek afgerond.

Naar aanleiding van het deskundigenonderzoek oordeelt het hof dat de weg gebrekkig is in de zin van artikel 6:174 BW en dat de Provincie uit dien hoofde aansprakelijk is jegens appellant. Hiertoe overweegt het hof dat ter plaatse geen sprake was van straat- en/of fietspadverlichting, dat het fietspad een bochtig verloop nam, dat in die bocht een groenstrook begon waarin bomen waren geplant en dat er niet voor de bocht/het verloop/de berm met bomen werd gewaarschuwd. Naar het oordeel van het hof levert dit een weguitrusting op die naar objectieve maatstaven gemeten niet voldoet aan de eisen die men daaraan in de gegeven omstandigheden mag stellen en die daardoor een gevaar oplevert voor personen. Dit gevaar bestaat in het risico dat een gebruiker van het fietspad die in het donker over het onverlichte fietspad rijdt, rechtdoor rijdt daar waar het fietspad naar rechts afbuigt, en aldus tegen een boom rijdt. Anders dan de Provincie heeft aangevoerd is niet aannemelijk dat een bromfietser die in de berm belandt dan nog altijd voldoende mogelijkheden heeft om tijdig te corrigeren.

De kans op verwezenlijking van het gevaar was daarmee tamelijk groot. Daarnaast diende de Provincie rekening te houden met weggebruikers die de maximumsnelheid niet altijd stipt naleven en die snelheid (in geringe mate) overschrijden, terwijl zij er voorts rekening mee diende te houden dat weggebruikers niet steeds de nodige oplettendheid zullen betrachten. Naar het oordeel van het hof had de Provincie veiligheidsmaatregelen moeten nemen, zoals het plaatsen van een schrikhek aan het begin van de groenstrook. Een dergelijke maatregel is zeer eenvoudig te nemen, niet kostbaar en verkleint de kans op verwezenlijking van gevaar in aanzienlijke mate.

Wel is het hof van oordeel dat sprake is van eigen schuld zijdens appellant. Appellant reed vlak voor het ongeval met een snelheid van circa vijftig kilometer per uur. Gelet op de ten tijde van het ongeval heersende duisternis, het zicht dat de verlichting van de bromfiets van appellant gaf en zijn onbekendheid met de situatie ter plaatse, was een snelheid van circa vijftig kilometer per uur naar het oordeel van het hof te hoog. Overigens was appellant een onervaren bestuurder, hetgeen de noodzaak om met aan de omstandigheden aangepaste snelheid te rijden nog dringender doet zijn. Naar het oordeel van het hof is de schade dan ook mede een gevolg van een omstandigheid die aan appellant kan worden toegerekend in de zin van artikel 6:101 BW. Naar het oordeel van het hof dient de Provincie 65 procent van de schade te vergoeden. Deze verdeling – 65 procent voor de Provincie en 35 procent voor appellant – doet naar het oordeel van het hof recht aan de verantwoordelijkheid van de Provincie als wegbeheerder en die van appellant als individuele weggebruiker en de mate waarop zij beiden die verantwoordelijkheid niet hebben genomen. Voor het toepassen van een billijkheidscorrectie ziet het hof geen grond.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 09-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1333

Zaaknummer: 200.191.699_01

Rechters: C.E.L.M. der Smeenk-van Weijden, M.A. Wabeke en B.E.L.J.C. Verbunt

Advocaten: F.C. Schirmeister en A.T. Bolt

Wetsartikelen: 6:174 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor ontucht met zeven minderjarige meisjes, onder wie de eigen (stief)dochters van verdachte. Toewijzing immateriële schadevergoedingen ter hoogte van € 10.000 en € 20.000 aan de slachtoffers.

De verdachte heeft zich gedurende een aantal jaren schuldig gemaakt aan het plegen van ontucht met zeven (minderjarige) meisjes. Deze meisjes betreffen zijn eigen dochter, twee stiefdochters, de dochter van zijn oom, een nichtje, een buurmeisje en de dochter van vrienden. Vijf slachtoffers voegen zich als benadeelde partij in dit strafproces. Het hof wijst de door hen gevorderde immateriële schadevergoedingen volledig toe. Dit leidt ertoe dat drie slachtoffers een immateriële schadevergoeding ter hoogte van € 20.000 en twee slachtoffers een immateriële schadevergoeding van € 10.000 toegewezen krijgen.

Met dank aan Beer Advocaten voor het insturen van deze uitspraak.

Opmerking van de redactie: de in deze uitspraak toegewezen bedragen zijn vergelijkbaar met de bedragen onder de RKK-compensatieregeling. De redactie heeft van de advocaat die de slachtoffers bijstond begrepen dat in de vordering benadeelde partij expliciet is bepleit aan te sluiten bij de bedragen in de RKK-compensatieregeling.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 05-04-2019

Zaaknummer: 22-003068-18

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van moord. Toewijzing € 21.200 ter vergoeding van gederfd levensonderhoud aan ten tijde van de moord vier maanden oud dochtertje van slachtoffer. Onbestreden dat partner van slachtoffer, die thuis was toen haar man voor hun huis werd doodgeschoten, shockschade heeft geleden. Rechtbank schat de omvang van de shockschade naar billijkheid op € 25.000.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 04-04-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:1454

Zaaknummer: 05/740607-17

Rechters: R.G.J. Welbergen, C.J.M. van Apeldoorn en J.M. Hamaker

Advocaten: N.W.A. Dekens

Wetsartikelen: 6:106 BW en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal (A-G) over aanvaring op Vinkeveense plassen als gevolg waarvan twee van de vier opvarenden van een sloep om het leven zijn gekomen. De A-G adviseert de namens de verdachte en de benadeelde partijen voorgestelde middelen van cassatie te verwerpen. Zie voor de uitspraak van het hof PS 2018-0018.

De zaak gaat over de aanvaring op de Vinkeveense plassen als gevolg waarvan twee van de vier opvarende van een sloep om het leven zijn gekomen. De verdachte is met een forse overschrijding van de maximumsnelheid met zijn onverlichte speedboot in aanvaring gekomen met een sloep, terwijl hij onder invloed van alcohol was. In het arrest van het hof heeft het hof uitvoerige overwegingen gegeven omtrent de vorderingen van de acht benadeelde partijen, zowel slachtoffers als nabestaanden. Het hof (PS 2018-0018) heeft de gevorderde affectieschadevergoedingen afgewezen. Hiertegen worden geen middelen ingesteld. Ten aanzien van de derving van het levensonderhoud heeft het hof overwogen dat de door benadeelden ingebrachte rapporten eenzijdig door of namens hen zijn vastgesteld, terwijl daarover normaliter hetzij overeenstemming pleegt te worden bereikt door de partijen hetzij door de rechter vaststellingen worden gedaan na een gedegen partijdebat. Anderzijds heeft het hof overwogen dat op zichzelf voldoende aannemelijk is dat bij de benadeelde partijen sprake is van enige mate van gederfd levensonderhoud. Het hof heeft daarom gebruikgemaakt van haar schattingsbevoegdheid (art. 6:97 BW).

De door de benadeelde partijen ingestelde cassatiemiddelen richten zich tegen de overwegingen van het hof omtrent de schadevergoedingen vanwege gederfd levensonderhoud. Het eerste middel houdt in dat het hof niet kon en mocht verwijzen naar het genoemde arrest van 15 september 2006, aangezien die uitspraak is gebaseerd op een rechtsregel die inmiddels is komen te vervallen. Daarmee stelt het middel de vraag aan de orde of de wijziging van het criterium van artikel 361 lid 3 Sv tot gevolg heeft dat het arrest van 15 september 2006 thans zonder betekenis is. Volgens de A-G is dit een onjuiste opvatting van het recht. Het tweede middel klaagt dat het hof de schatting van de door de benadeelde partijen geleden schade wegens gederfd levensonderhoud onvoldoende heeft gemotiveerd. De A-G is echter van mening dat de beslissingen op de vorderingen van de benadeelde partijen met voldoende

redenen zijn omkleed. Daarbij neemt de A-G mede in aanmerking dat het hof de vorderingen ter zake van gederfd levensonderhoud voor het overige niet heeft afgewezen, maar de benadeelde partijen niet-ontvankelijk heeft verklaard in dat gedeelte van hun vorderingen. Het derde middel klaagt dat het oordeel van het hof dat de uitgangspunten voor de berekeningen in de door de benadeelde partijen ingebrachte rekenkundige rapportages alsmede de keuze van de geraadpleegde rekenkundige eenzijdig zijn vastgesteld en dat het niet verzekerd acht dat de verdachte enkel door de schriftelijke ronde in voldoende mate in de gelegenheid is geweest om naar voren te brengen hetgeen hij tot verweer tegen deze onderdelen van de vorderingen zou kunnen aanvoeren, onbegrijpelijk is althans ontoereikend is gemotiveerd. Het vierde middel klaagt dat het hof zich bij zijn oordeel dat de uitgangspunten voor de berekeningen in de door de benadeelde partijen ingebrachte rekenkundige rapportages alsmede de keuze van de geraadpleegde rekenkundige eenzijdig zijn vastgesteld ten onrechte niet lijdelijk heeft opgesteld en buiten de door partijen getrokken grenzen van de rechtsstrijd is getreden. Naar het oordeel van de A-G moeten deze oordelen van het hof echter worden gezien in het licht van de ambtshalve verantwoordelijkheid van de strafrechter voor een geding dat (ook) voor wat betreft de beoordeling van de vordering van de benadeelde partij moet voldoen aan de eis van een eerlijk proces in de zin van artikel 6 lid 1 EVRM. Aan dit oordeel verbindt het hof vervolgens immers de consequentie dat het gelet op artikel 6 lid 1 EVRM verplicht zou zijn de benadeelde partijen in dit deel van hun vorderingen niet-ontvankelijk te verklaren en te bepalen dat zij deze slechts bij de burgerlijke rechter kunnen aanbrengen. Voor het overige kunnen de oordelen van het hof in cassatie slechts op begrijpelijkheid worden getoetst. Ook deze middelen dienen naar het oordeel van de A-G dan ook te worden afgewezen. Tot slot moeten ook de middelen die de benadeelde partijen individueel instellen omtrent de hoogte van de door het hof vastgestelde bedragen ter vergoeding van gederfd levensonderhoud worden afgewezen, nu de schatting van het hof niet onjuist of onbegrijpelijk voorkomt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-04-2019

ECLI: ECLI:NL:PHR:2019:307

Zaaknummer: 17/06043

Rechters: P.C. Vegter

Advocaten: R.J. Baumgardt, P. van Dongen, R. Korver, E. Huls en W.H. Boomstra

Wetsartikelen: 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Conclusie advocaat-generaal. Profijtontneming. Klacht dat het hof heeft verzuimd proceskosten van de benadeelde partij in mindering te brengen op de geschatte omvang van het wederrechtelijk verkregen voordeel en de betalingsverplichting. De conclusie strekt tot vernietiging van het arrest op dit punt en tot het alsnog in mindering brengen van de kosten.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-04-2019

ECLI: ECLI:NL:PHR:2019:289

Zaaknummer: 17/05270

Rechters: F.W. Bleichrodt

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 36e lid 8 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft zich binnen twee elkaar opvolgende relaties schuldig gemaakt aan langdurig en ernstig huiselijk geweld, waaronder verkrachtingen. Volledige toewijzing immateriële schadevergoedingen ter hoogte van € 15.000 en € 17.000 aan slachtoffers.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 28-03-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:2776

Zaaknummer: 21-003654-18

Rechters: K. Lahuis, J. Hielkema en M. van Seventer

Advocaten: R. P. Snorn

Wetsartikelen: 242 Sr, 284 Sr, 300 Sr, 304 Sr en 311 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor (vergis)moord door twee schutters (hoofdverdachten) en voorbereiding van moord door deze hoofdverdachten in samenwerking met twee anderen. Man die het daadwerkelijke doelwit van de moord en van de voorbereiding van moord was, voegt zich als benadeelde partij in strafprocessen tegen alle verdachten. Toewijzing immateriële schadevergoeding ter hoogte van € 7.500.

Begin 2017 is B door twee mannen (de hoofdverdachten) doodgeschoten in het portiek van zijn flatwoning. Achteraf bleek dat niet B, maar zijn flatgenoot het doelwit van de moord was. Twee dagen later hebben de moordenaars van B de liquidatie van diens flatgenoot dan ook voorbereid, door twee andere mannen in te schakelen die met zware vuurwapens de flatgenoot stonden op te wachten. Uiteindelijk zijn alle vier de mannen opgepakt. In deze strafprocedure tegen een van de twee mannen die ('slechts') betrokken was bij deze tweede voorbereiding, voegt de flatgenoot van B zich als benadeelde partij in het strafproces. Hoewel hij niet op de zitting aanwezig is, noch daar wordt vertegenwoordigd, wijst de rechtbank aan hem een immateriële schadevergoeding toe ter hoogte van € 7.500. De rechtbank acht voldoende aannemelijk dat de flatgenoot als gevolg van het bewezen verklaarde feit angst heeft ervaren die heeft geleid tot psychische schade, aangezien hij het beoogde doelwit was van de bewezen verklaarde moord en de in de onderhavige zaak bewezen verklaarde voorbereidingshandelingen voor moord twee dagen later.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1279

Zaaknummer: 16/659054-17 (P)

Rechters: V. van Dam, L.E. Verschoor-Bergsma en O.P. van Tricht

Advocaten: H. Polat en N.W.A. Dekens

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor (vergis)moord door twee schutters (hoofdverdachten) en voorbereiding van moord door deze hoofdverdachten in samenwerking met twee anderen. In het strafproces tegen de twee hoofdverdachten voegen zowel de man die het daadwerkelijke doelwit van de moord en uiteindelijk van de voorbereiding van moord was, als de nabestaanden van het slachtoffer zich als benadeelde partijen.

Begin 2017 is B door twee mannen (de hoofdverdachten) doodgeschoten in het portiek van zijn flatwoning. Achteraf bleek dat niet B, maar zijn flatgenoot het doelwit van de moord was. Twee dagen later hebben de moordenaars van B de liquidatie van diens flatgenoot dan ook voorbereid, door twee andere mannen in te schakelen die met zware vuurwapens de flatgenoot stonden op te wachten. Uiteindelijk zijn alle vier de mannen opgepakt.

In deze procedure tegen een van de hoofdverdachten voegt de flatgenoot van B zich als benadeelde partij in verband met de voorbereiding van de moord op hem. Hoewel hij niet op de zitting aanwezig is, noch daar wordt vertegenwoordigd, wijst de rechtbank aan hem een immateriële schadevergoeding toe ter hoogte van € 7.500. De rechtbank acht voldoende aannemelijk dat de flatgenoot als gevolg van het bewezen verklaarde feit angst heeft ervaren die heeft geleid tot psychische schade, aangezien hij het beoogde doelwit was van de bewezen verklaarde moord en de in de onderhavige zaak bewezen verklaarde voorbereidingshandelingen voor moord twee dagen later.

Daarnaast voegen ook de nabestaanden van B, te weten zijn vader, weduwe en dochter, zich als benadeelde partij in het strafproces. Ten aanzien van de weduwe overweegt de rechtbank dat zij zeer kort nadat haar echtgenoot is neergeschoten en als gevolg daarvan is overleden, is geconfronteerd met de aanblik van diens levenloze lichaam in een plas bloed. Zij heeft immers, nadat de politie bij haar aanbelde en haar heeft medegedeeld dat haar echtgenoot zojuist was doodgeschoten in de hal van hun flatgebouw, de trap naar beneden genomen en haar zojuist vermoorde man zien liggen. Als gevolg hiervan heeft de weduwe PTSS opgelopen. De rechtbank wijst aan de weduwe het door haar gevorderde bedrag van € 35.000 ter

vergoeding van shockschade toe. Ten aanzien van de door de weduwe namens zichzelf en haar dochter gevorderde schade bestaande uit gederfd levensonderhoud overweegt de rechtbank dat voor de berekening van de gevorderde schade is aangesloten bij de door de Letselschade Raad en de Denktank Overlijdensschade opgestelde Richtlijn Rekenmodel Overlijdensschade, hetgeen een binnen de rechtspraak algemeen geaccepteerde rekenmethode voor de berekening van overlijdensschade is. De rechtbank acht de vorderingen gedeeltelijk (€ 269.581 aan de weduwe, € 15.701 aan de dochter) toewijsbaar. De vader, tot slot, krijgt de begrafeniskosten voor de uitvaart van zijn zoon in Marokko toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1270

Zaaknummer: 16/705304-17 en 16/659062-18 (gev. ttz) (P)

Rechters: V. van Dam, L.E. Verschoor-Bergsma en O.P. van Tricht

Advocaten: M. Berndszen, F.A. ten Berge en N.W.A. Dekens

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 sub b BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor (vergis)moord door twee schutters (hoofdverdachten) en voorbereiding van moord door deze hoofdverdachten in samenwerking met twee anderen. In het strafproces tegen de twee hoofdverdachten voegen zowel de man die het daadwerkelijke doelwit van de moord en uiteindelijk van de voorbereiding van moord was, als de nabestaanden van het slachtoffer zich als benadeelde partijen.

Begin 2017 is B door twee mannen (de hoofdverdachten) doodgeschoten in het portiek van zijn flatwoning. Achteraf bleek dat niet B, maar zijn flatgenoot het doelwit van de moord was. Twee dagen later hebben de moordenaars van B de liquidatie van diens flatgenoot dan ook voorbereid, door twee andere mannen in te schakelen die met zware vuurwapens de flatgenoot stonden op te wachten. Uiteindelijk zijn alle vier de mannen opgepakt.

In deze procedure tegen een van de hoofdverdachten voegt de flatgenoot van B zich als benadeelde partij in verband met de voorbereiding van de moord op hem. Hoewel hij niet op de zitting aanwezig is, noch daar wordt vertegenwoordigd, wijst de rechtbank aan hem een immateriële schadevergoeding toe ter hoogte van € 7.500. De rechtbank acht voldoende aannemelijk dat de flatgenoot als gevolg van het bewezen verklaarde feit angst heeft ervaren die heeft geleid tot psychische schade, aangezien hij het beoogde doelwit was van de bewezen verklaarde moord en de in de onderhavige zaak bewezen verklaarde voorbereidingshandelingen voor moord twee dagen later.

Daarnaast voegen ook de nabestaanden van B, te weten zijn vader, weduwe en dochter, zich als benadeelde partij in het strafproces. Ten aanzien van de weduwe overweegt de rechtbank dat zij zeer kort nadat haar echtgenoot is neergeschoten en als gevolg daarvan is overleden, is geconfronteerd met de aanblik van diens levenloze lichaam in een plas bloed. Zij heeft immers, nadat de politie bij haar aanbelde en haar heeft medegedeeld dat haar echtgenoot zojuist was doodgeschoten in de hal van hun flatgebouw, de trap naar beneden genomen en haar zojuist vermoorde man zien liggen. Als gevolg hiervan heeft de weduwe PTSS opgelopen. De rechtbank wijst aan de weduwe het door haar gevorderde bedrag van € 35.000 ter

vergoeding van shockschade toe. Ten aanzien van de door de weduwe namens zichzelf en haar dochter gevorderde schade bestaande uit gederfd levensonderhoud overweegt de rechtbank dat voor de berekening van de gevorderde schade is aangesloten bij de door de Letselschade Raad en de Denktank Overlijdensschade opgestelde Richtlijn Rekenmodel Overlijdensschade, hetgeen een binnen de rechtspraak algemeen geaccepteerde rekenmethode voor de berekening van overlijdensschade is. De rechtbank acht de vorderingen gedeeltelijk (€ 269.581 aan de weduwe, € 15.701 aan de dochter) toewijsbaar. De vader, tot slot, krijgt de begrafenis kosten voor de uitvaart van zijn zoon in Marokko toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1273

Zaaknummer: 16/705311-17 en 16/659063-18 (gev. ttz) (P)

Rechters: V. van Dam, L.E. Verschoor-Bergsma en O.P. van Tricht

Advocaten: C. Maat, F.A. ten Berge en N.W.A. Dekens

Wetsartikelen: 6:106 lid 1 sub b BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor (vergis)moord door twee schutters (hoofdverdachten) en voorbereiding van moord door deze hoofdverdachten in samenwerking met twee anderen. Man die het daadwerkelijke doelwit van de moord en van de voorbereiding van moord was, voegt zich als benadeelde partij in de strafprocessen tegen alle verdachten. Toewijzing immateriële schadevergoeding ter hoogte van € 7.500.

Begin 2017 is B door twee mannen (de hoofdverdachten) doodgeschoten in het portiek van zijn flatwoning. Achteraf bleek dat niet B, maar zijn flatgenoot het doelwit van de moord was. Twee dagen later hebben de moordenaars van B de liquidatie van diens flatgenoot dan ook voorbereid, door twee andere mannen in te schakelen die met zware vuurwapens de flatgenoot stonden op te wachten. Uiteindelijk zijn alle vier de mannen opgepakt. In deze strafprocedure tegen een van de twee mannen die ('slechts') betrokken was bij deze tweede voorbereiding, voegt de flatgenoot van B zich als benadeelde partij in het strafproces. Hoewel hij niet op de zitting aanwezig is, noch daar wordt vertegenwoordigd, wijst de rechtbank aan hem een immateriële schadevergoeding toe ter hoogte van € 7.500. De rechtbank acht voldoende aannemelijk dat de flatgenoot als gevolg van het bewezen verklaarde feit angst heeft ervaren die heeft geleid tot psychische schade, aangezien hij het beoogde doelwit was van de bewezen verklaarde moord en de in de onderhavige zaak bewezen verklaarde voorbereidingshandelingen voor moord twee dagen later.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1281

Zaaknummer: 16/659053-17 (P)

Rechters: L.E. Verschoor-Bergsma, V. van Dam en O.P. van Tricht

Advocaten: Y. Moszkowicz en N.W.A. Dekens

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot toebrengen van zwaar lichamelijk letsel door op de openbare weg in de richting van twee personen te schieten. Slachtoffers zijn niet geraakt. Toewijzing immateriële schadevergoedingen ter hoogte van € 2.500 per slachtoffer. Gezien de bijzondere ernst van de normschending en de gevolgen daarvan voor de slachtoffers, is vergoeding van immateriële schade mogelijk, ook al is geen in de psychiatrie erkend ziektebeeld aangetoond.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 26-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:1207

Zaaknummer: 18/730214-18

Rechters: K. Post, K. Bunk en H.G. Punt

Advocaten: B. Klunder

Wetsartikelen: 302 Sr en 350 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het seksueel binnendringen van iemand beneden 12 jaar. Direct causaal verband tussen (materiële schade als gevolg van) de door slachtoffer opgelopen studievertraging en het door de verdachte gepleegde seksuele misbruik (€ 16.850). Daarnaast toewijzing € 10.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 26-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1285

Zaaknummer: 659757-18

Rechters: N.V.M. Gehlen, A.M.M.E. Doekes-Beijnes en A. Wilken

Advocaten: A.J. Sprey en M.A.J. Kubatsch

Wetsartikelen: 240b Sr, 244 Sr, 245 Sr en 248 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het seksueel misbruiken, waaronder het (pogen tot) seksueel binnendringen, van drie minderjarige meisjes (waaronder, gedurende een lange periode, het nichtje van verdachte) die aan de zorg van verdachte waren toevertrouwd. Toekenning immateriële schadevergoedingen ad € 3.000, € 20.000 en € 10.000 aan slachtoffers.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 15-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:2372

Zaaknummer: 10/701008-18 en 10/702083-18 (gevoegde zaak)

Rechters: J.A.M.J. Janssen-Timmermans, G.P. van de Beek en P.E. van Althuis

Advocaten: J.J.D. Doleweerd

Wetsartikelen: 242 Sr, 244 Sr, 245 Sr en 248 Sr

RECHTSPRAAK

Bevel tot deskundigenonderzoek door een medisch deskundige in zaak waarin na een face- en halslift en een bovenooglidcorrectie complicaties zijn opgetreden.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 13-03-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEAA:2019:174

Zaaknummer: AUA201701712

Rechters: J. Sap

Advocaten: D. Holwerda-Munk, G.W. Rep en M.A. Kock

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mensenhandel en gedwongen prostitutie van twee slachtoffers, onder wie één minderjarige. Toewijzing immateriële schadevergoedingen ter hoogte van € 10.000 en € 5.000 aan slachtoffers. Een benadeelde partij heeft onderscheid gemaakt tussen de schade van het geestelijk letsel en het feit dat haar goede naam en eer is aangetast, maar de rechtbank volgt de benadeelde partij niet in dit onderscheid.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 22-02-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:2062

Zaaknummer: 13/728041-17

Rechters: E.M.M. Gabel, A.K. Glerum en P.J.H. van Dellen

Advocaten: W.J. Morra

Wetsartikelen: 273f Sr

RECHTSPRAAK

Vordering verbod aan Staat om appellant aan Albanië uit te leveren, omdat er een grote kans zou bestaan dat appellant aldaar zou worden vermoord in verband met een bloedwraak. Het hof is met de rechtbank van oordeel dat appellant onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat jegens hem en/of zijn familie de bloedwraak is uitgesproken en dat juist hij daarom een reëel risico op schending van artikel 2 en/of 3 EVRM loopt. Afwijzing vordering.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 05-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:747

Zaaknummer: 200.248.693/01

Rechters: E.M. Dousma-Valk, S.A. Boele en H.C. Grootveld

Advocaten: J.G. Kabalt en A.Th.M. ten Broeke

Wetsartikelen: 2 EVRM en 3 EVRM

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Aanspraak nabestaande op uitkering levensverzekering. Toepassing Carenz-clausule en oordeel Toetsingscommissie Gezondheidsgegevens.

De weduwe van verzekerde/deelnemer onder de pensioenregeling maakt als begunstigde jegens ASR aanspraak op uitkering. Omdat de verzekerde binnen één jaar nadat de levensverzekering tot stand is gekomen is overleden heeft de Toetsingscommissie op verzoek van ASR zich uitgelaten over de gezondheidstoestand van overledene bij aanvang van de verzekering (Carenz-bepaling). Uitkering is geweigerd. Het hof gelast een deskundigenbericht voor de vraag of het overlijden van verzekerde binnen één jaar na het tot stand komen van de overlijdensdekking was te verwachten.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 04-12-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:10561

Zaaknummer: 3367620 \ UC EXPL 14-13677

Rechters: P. Krepel

Advocaten: P.A. Visser en M.W. Minnaard

Wetsartikelen: 7:904 BW

RECHTSPRAAK

Ongeval met brommer, wellicht veroorzaakt door beschadigd betonelement in het fietspad. Vervolg op PS 2017-0616 en PS 2017-0922. Deskundigenonderzoek inzake de vraag of sprake is van een gebrekkige opstal dan wel onrechtmatige gevaarstelling neemt meer tijd in beslag dan verwacht. Hof gelast nader onderzoek. Zie voor de einduitspraak van het hof PS 2019-0592.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 24-04-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:1746

Zaaknummer: 200.191.699_01

Rechters: C.E.L.M. der Smeenk-van Weijden, M.A. Wabeke en B.E.L.J.C. Verbunt

Advocaten: F.C. Schirmeister en A.T. Bolt

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:174 BW

RECHTSPRAAK

SDU moet immateriële schadevergoeding betalen aan appellant omdat zij door een arrest inzake de letselschade en het verlies aan verdienvermogen van appellant ongeanonimiseerd te publiceren, in strijd heeft gehandeld met de Wbp.

Appellant is als bestuurder van een auto betrokken geweest bij een aanrijding met een andere auto, waarbij hij letsel heeft opgelopen. Hij heeft de WA-verzekeraar van de andere autobestuurder in rechte betrokken en aansprakelijk gesteld voor zijn verlies aan verdienvermogen. In deze zaak is eindvonnis en herstelvonnis gewezen. Appellant is in hoger beroep gegaan. Het hof heeft arrest gewezen. SDU heeft dit arrest gepubliceerd in haar tijdschrift *JBPr* met een op haar verzoek door geïntimeerde sub 2 gemaakte noot. Zowel in het in dat tijdschrift gepubliceerde arrest als in de noot wordt de naam van appellant vermeld. Verder zijn in het arrest de persoonlijke gegevens van appellant genoemd. Appellant heeft in eerste aanleg gevorderd voor recht te verklaren dat SDU onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld door het arrest ongeanonimiseerd te publiceren. Verder heeft hij gevorderd te verklaren voor recht dat geïntimeerde sub 2 in strijd heeft gehandeld met de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) door haar annotatie bij het arrest niet te anonimiseren en ongeanonimiseerd aan SDU te verstrekken ter publicatie. Appellant vordert materiële en immateriële (€ 2.500) schadevergoeding, dit laatste vanwege de inbreuk op zijn persoonlijke levenssfeer. De kantonrechter heeft de vorderingen van appellant afgewezen.

Het hof overweegt als volgt. Niet (voldoende gemotiveerd) is weersproken dat hier sprake is geweest van een geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 1 sub b Wbp en artikel 2 lid 1 Wbp. Het hof is van oordeel dat SDU in dit geval na afweging van de betrokken belangen in redelijkheid niet tot ongeanonimiseerde publicatie van het arrest en de noot had mogen overgaan. Door de ongeanonimiseerde publicatie van het arrest en de noot, waarin onder meer is vermeld dat appellant door een auto-ongeval letsel heeft opgelopen en in verband met verlies aan verdienvermogen een schadevergoeding heeft ontvangen, is inbreuk gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van appellant. Appellant heeft terecht aangevoerd dat niet is voldaan aan de eisen van proportionaliteit en (met name) subsidiariteit. Het met de gegevensverwerking en publicatie te dienen doel had in redelijkheid

op een andere voor appellant minder nadelige wijze kunnen worden verwezenlijkt door de naam en woonplaats van appellant en de vestigingsplaats van zijn praktijk in neutrale termen te veranderen. SDU heeft zodoende onrechtmatig gehandeld jegens appellant. Geïntimeerde sub 2 heeft niet onrechtmatig gehandeld jegens appellant. Gesteld noch gebleken is dat geïntimeerde sub 2, als bewerker, een van de verplichtingen van artikel 12 en 13 Wbp heeft geschonden.

Anders dan de kantonrechter is het hof van oordeel dat appellant recht heeft op toekenning van immateriële schadevergoeding. Dit recht vindt zijn grondslag in het feit dat SDU heeft gehandeld in strijd met artikel 8 sub f Wbp en door haar handelwijze het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van appellant heeft geschonden. Dit kan worden aangemerkt als een aantasting in de persoon als bedoeld in artikel 6:106 lid 1 onder b BW, die aanspraak geeft op vergoeding van immateriële schade. Het hof zal gelet op alle omstandigheden van het geval, waaronder de aard, duur en de ernst van de inbreuk, deze schade naar billijkheid vaststellen op € 1.500,-. Het hof vernietigt het vonnis van de rechtbank en veroordeelt SDU tot betaling aan appellant van dit bedrag.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 28-11-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:4274

Zaaknummer: 200.195.605/01

Rechters: A.J.M.E. Arpeau, H.M. Wattendorff en E.D.G. Kiersch

Advocaten: J.L.G.M. Verwiel en R.E. van Schaik

RECHTSPRAAK

werknemer/Handels- en Transportbedrijf BV

Er is voldoende vast komen te staan dat geen sprake is geweest van opzet of bewuste roekeloosheid aan de zijde van werknemer bij het ongeval. Werkgever is zorgplicht niet nagekomen en is aansprakelijk voor de schade.

Feiten

Het hof heeft in een tussenarrest werkgever toegelaten feiten en omstandigheden te bewijzen, waaruit blijkt dat de schade van werknemer als gevolg van het ongeval in belangrijke mate het gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid. Werkgever heeft getuigen doen horen en werknemer heeft in contra-enquête een verklaring afgelegd als getuige.

Oordeel

Het hof stelt voorop dat werknemer niet moet worden beschouwd als partijgetuige. Het is immers werkgever die de feiten en omstandigheden moet bewijzen. Alle getuigen hebben verklaard dat de vorkheftruck stapvoets uit een smalle doorgang kwam rijden voordat werknemer op de vork ging staan dan wel sprong. Dat werknemer kwam aanrennen en dat werknemer heeft gezegd dat hij de bestuurder wilde laten schrikken is niet vast komen te staan. Bij deze stand van zaken moet dus worden uitgegaan van een situatie waarin werknemer op de vork van een stapvoets rijdende vorkheftruck is gestapt of gesprongen. Die gedraging, mede gezien tegen de achtergrond van de verklaring van de directeur van werknemer omtrent het gebruik van de vorkheftruck in strijd met veiligheidsvoorschriften (r.o. 6.4.2 tussenarrest van 4 september 2018), is naar het oordeel van het hof geen opzet of bewuste roekeloosheid aan de zijde van werknemer te zien. Ook indien werknemer zou zijn komen aanrennen en geroepen zou hebben 'ik ga hem laten schrikken', rechtvaardigt dat niet zonder meer de conclusie dat sprake is geweest van een zodanig gevaarlijke gedraging dat werknemer onmiddellijk voorafgaand aan het ongeval daadwerkelijk beseftte dat hij zich daarvan in verband met de aanmerkelijke kans op verwezenlijking van het daardoor in het leven geroepen gevaar (van het oplopen van letsel) had behoren te onthouden. Aangezien het ongeval en de daardoor veroorzaakte schade plaatsvonden in de uitoefening van werknemers

werkzaamheden voor werkgever, is werkgever zijn zorgplicht niet is nagekomen. Het hof vernietigt het bestreden vonnis en verklaart onder meer voor recht dat werkgever aansprakelijk is voor de schade van werknemer als gevolg van het ongeval.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 02-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1215

Zaaknummer: 200.213.301_01

Rechters: M.E. Smorenburg, M.A. Wabeke en A.L. Bervoets

Advocaten: J.L.A. de Waard en F.J.M. Drykoningen

Wetsartikelen: 7:658 BW en 164 Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Motoragent duwt tijdens achtervolging tegen stuur van achtervolgde scooterrijder en brengt hem zo ten val. Scooterrijder loopt daarbij ernstig letsel op. Gedeeltelijke toewijzing vordering scooterrijder als benadeelde partij (€ 1.000 ter vergoeding van immateriële schade).

Een motoragent duwt tijdens een achtervolging tegen het stuur van de achtervolgde scooterrijder en brengt de scooterrijder zodoende ten val, als gevolg waarvan de scooterrijder ernstig letsel oploopt. De vordering van de scooterrijder als benadeelde partij wordt door het hof gedeeltelijk toegewezen. Wat betreft de immateriële schadevergoeding wordt de vordering toegewezen tot een bedrag van € 1.000. Aan deze (gedeeltelijke) toewijzing van de vordering tot schadevergoeding staat, anders dan door de verdediging is bepleit, niet in de weg dat verdachte zijn werkgever in deze strafzaak niet in vrijwaring heeft kunnen oproepen. Ook al zou de verdachte in een civiele procedure zijn werkgever in vrijwaring kunnen roepen, dan doet dat nog niet af aan de eigen aansprakelijkheid van de verdachte op grond van artikel 6:162 BW. De onderlinge verhouding tussen verdachte en zijn werkgever regardeert de benadeelde partij niet. Overigens kan verdachte zijn werkgever verzoeken om op grond van artikel 6:170 BW de schade aan hem te vergoeden, aldus het hof. Het hof is van oordeel dat behandeling van de vordering tot vergoeding van immateriële schade voor het overige een onevenredige belasting van het strafgeding zou opleveren, omdat dit nader onderzoek zou vergen naar de exacte aard en omvang van het meer gevorderde. Meer in het bijzonder zou onderzocht dienen te worden of en in hoeverre eigen schuld van de benadeelde partij in de zin van artikel 6:101 lid 1 BW tot vermindering van de schadevergoedingsplicht zou kunnen leiden. In zoverre verklaart het hof de benadeelde partij dan ook niet-ontvankelijk.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 27-03-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1178

Zaaknummer: 20-003907-16

Rechters: F.P.E. Wiemans, M.L.P. van Cruchten en B. Stapert

Wetsartikelen: 308 Sr en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Bij aangaan van WA-verzekering onjuiste informatie gegeven over wie de hoofdbestuurder van de auto is, over het strafrechtelijk verleden van de daadwerkelijke hoofdbestuurder, over het feit dat die hoofdbestuurder tweemaal een verzekering is geweigerd en over het aantal schadevrije jaren. Verval dekking.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:1168

Zaaknummer: 7065194

Rechters: M.E. Heinemann

Advocaten: E.D.B. Groeneweg en Van Flanderijn & Eck

Wetsartikelen: 7:930 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Verkeersongeval waarbij beide voertuigen beschadigd raken. WAM-verzekeraar van bestuurder die geen voorrang heeft verleend heeft aansprakelijkheid erkend, maar komt hierop terug. Verzekerde stelt dat tegenpartij te hard reed. Toelating tot bewijsvoering.

Er heeft een verkeersongeval plaatsgevonden waarbij eiseres tijdens het oversteken van een kruising met een van rechts komend voertuig in botsing is gekomen. Als gevolg van de aanrijding zijn beide voertuigen beschadigd geraakt. Eiseres reed in een voertuig van haar zus, die WAM-verzekerd is bij Achmea. Kort na het ongeval heeft Achmea jegens de van rechts komende bestuurder (A) aansprakelijkheid voor de gevolgen van het ongeval erkend. Vervolgens rees de vraag of A zich eigenlijk wel aan de ter plaatse geldende maximumsnelheid heeft gehouden. De kwestie die partijen verdeeld houdt is nu of A aansprakelijk is voor de gevolgen van het verkeersongeval.

De rechtbank overweegt als volgt. Het staat een aansprakelijkheidsverzekeraar in beginsel niet vrij om terug te komen op een jegens een derde gedane erkenning dat zijn verzekerde jegens die derde aansprakelijk is. Wel is de vraag of de benadeelde er in de gegeven omstandigheden op mocht vertrouwen dat hij ook de verzekerde aan die erkenning door de verzekeraar kon houden. De vraag is dus of de verklaring van Achmea waarin zij de volledige aansprakelijkheid heeft erkend, in de gegeven omstandigheden door A is opgevat – en ook als zodanig opgevat mocht worden – als een door Achmea namens haar verzekerde tot hem gerichte verklaring, die ertoe strekt dit rechtsgevolg tot stand te brengen. De rechtbank is van oordeel dat gesteld noch gebleken is dat eiseres jegens A heeft aangegeven de afwikkeling van de schade over te laten aan Achmea. Integendeel, zij heeft zich jegens A op het standpunt gesteld dat zij hem aansprakelijk houdt voor de door eiseres als gevolg van de aanrijding geleden schade. Onder deze omstandigheden mocht A er naar het oordeel van de kantonrechter niet op vertrouwen dat hij ook eiseres aan de door Achmea gedane erkenning van de aansprakelijkheid kon houden.

Met betrekking tot de vraag of A aansprakelijk is voor de gevolgen van het verkeersongeval overweegt de rechtbank dat uitgangspunt is dat eiseres gehouden was om, toen zij linksaf

wilde slaan, voorrang te verlenen aan het van rechts tegemoetkomend verkeer (art. 18 RVV). Dit heeft zij niet gedaan, waarmee zij in beginsel een verkeersfout heeft begaan. Het overtreden van de maximumsnelheid levert echter eveneens een overtreding op van de verkeersregels (art. 19 RVV, art. 5 WVV). Het rijden binnen de maximumsnelheid is een belangrijke verkeersnorm die strekt tot voorkoming van specifiek gevaar. Wanneer deze norm wordt overtreden en er ontstaat een aanrijding dan wordt in beginsel aangenomen dat de aanrijding het gevolg is van de overschrijding van de maximumsnelheid. Daarbij kan het zelfs zo zijn dat het niet verlenen van voorrang juridisch zonder gevolgen blijft. Als A dus zodanig te hard heeft gereden dat eiseres er niet op bedacht hoefde te zijn dat zij bij het oversteken van de weg in botsing zou kunnen komen met de van rechts naderende auto, staat daarmee vast dat A (tenminste mede) schuld heeft aan de aanrijding. Deze gestelde gang van zaken volgt echter niet uit de door partijen in het geding gebrachte stukken. Eiseres wordt tot bewijslevering toegelaten.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:2152

Zaaknummer: 7148761 CV EXPL 18-34762

Rechters: E.I. Mentink

Advocaten: M.P.V. den Engelsman en R.D. Leen

Wetsartikelen: 6 WAM, 18 RVV, 19 RVV en 5 WVV

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Schending mededelingsplicht door rijontzegging niet te vermelden. Verzekeraar heeft voldoende aangetoond dat een redelijk handelend verzekeraar bij kennis van de ware stand van zaken betreffende de rijontzegging, de verzekering met appellant niet zou zijn aangegaan.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 05-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:1045

Zaaknummer: 200.185.315

Rechters: mr. drs. F.J.P. Lock, C.J.H.G. Bronzwaer en J. Beuving

Advocaten: F. Bajrami en A.P.E. de Ruiter

Wetsartikelen: 7:928 BW

RECHTSPRAAK

Onrechtmatig handelen politie bij onderzoek naar identiteit van in beslag genomen auto. Schade aan chassisnummer. Niet voldaan aan de vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit bij politieoptreden. Met schuurpapier en een staalborstel is de laklaag op en rondom het chassisnummer weggeschuurd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 22-01-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:540

Zaaknummer: 200.207.714

Rechters: A.W. Steeg, B.J. Engberts en J. Beuving

Advocaten: R.E.F. Bergwerf Bok en A.T. Bolt

RECHTSPRAAK

Verzoek wraking kantonrechter in kader van letselschadezaak niet-ontvankelijk. Te late indiening wrakingsverzoek.

In het kader van een letselschadezaak wordt in deze procedure een wrakingsverzoek ingediend tegen de kantonrechter. Er heeft een mondelinge behandeling plaatsgevonden van een deelgeschil in het kader van deze letselschadezaak, waarbij verzoekster niet, maar haar gemachtigde wel aanwezig was. Tijdens die mondelinge behandeling heeft de gemachtigde toegelicht dat zijn cliënte op het laatste moment verhinderd bleek om de zitting bij te wonen. Nadat de zaak inhoudelijk was besproken, heeft de kantonrechter zijn voorlopig oordeel gegeven en partijen de gelegenheid geboden om een minnelijke regeling te beproeven. Bij terugkomst bleek dat partijen er niet waren uitgekomen. De gemachtigde heeft op een vraag van de kantonrechter medegedeeld dat hij op de gang niet had gesproken met zijn cliënte, maar met zijn kantoorgenoot. De kantonrechter heeft daarop aan de gemachtigde medegedeeld dat hij deze gang van zaken niet juist vond. Ook heeft de kantonrechter te kennen gegeven dat dit vaker gebeurt met advocaten werkzaam bij het kantoor van de gemachtigde en dat de kantonrechter dat niet op prijs stelt. Ten slotte heeft de kantonrechter de comparitie van partijen gesloten en de zaak verwezen naar de rol voor vonnis. Verzoekster is nu van mening dat de kantonrechter tijdens de behandeling van het deelgeschil met vooringenomenheid heeft gehandeld jegens het kantoor van haar gemachtigde. Het wrakingsverzoek wordt niet-ontvankelijk verklaard. De door verzoekster aangevoerde omstandigheden zijn haar bekend geworden op de zitting van 18 september 2018, terwijl het verzoek pas op 26 september 2018 ter griffie is ingekomen. Dat de gemachtigde eerst overleg heeft moeten voeren met een kantoorgenoot en de indiening van het wrakingsverzoek vervolgens als gevolg van drukte binnen de praktijk op zich heeft laten wachten, vormt geen aanleiding om de te late indiening aanvaardbaar te achten.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 19-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:13718

Zaaknummer: Cog/561647 / KG RK 18-1468

Rechters: J.A. van Steen, J. Eisses en M.J. Alt-van Endt

Advocaten: M. Yavuziğitoğlu en J.L.M. Luiten

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Verzekeraar vraagt inzage in jaarcijfers. Verzekerde weigert, omdat de arbeidsongeschiktheidsverzekering die hij heeft afgesloten een sommenverzekering is. Rechtbank oordeelt dat verplichting om inzage te geven in de cijfers van de onderneming uit de polisvoorwaarden volgt en ook uit artikel 7:941 lid 2 BW. Die verplichting staat los van de kwalificatie van de arbeidsongeschiktheidsverzekering als schade- of sommenverzekering.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 09-12-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:9901

Zaaknummer: C/16/395047 / HA ZA 15-554 MAR

Rechters: P. Dondorp

Advocaten: W.K. van Briemen en B. Holthuis

Wetsartikelen: 7:941 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Verzekeringsrecht. Betaling premie zorgverzekering contant of giraal. Verzekeringnemer heeft principiële bezwaren tegen girale betaling. Contractuele uitsluiting contante betaling in polisvoorwaarden. Geen onredelijk bezwarend beding.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 02-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:2955

Zaaknummer: 200.211.057/01

Rechters: G.J. Baken, L. Janse en R.E. Weening

Advocaten: J. Hemelaar en A.A. Bos

RECHTSPRAAK

Ontbinding van arbeidsovereenkomst is het gevolg van ernstig verwijtbaar handelen van werkgever. Toekenning billijke vergoeding. Werkgever heeft geïntimeerde onnodig onder druk gezet, heeft haar lastiggevallen in de privésfeer en heeft tweemaal ten onrechte een loonstop toegepast. In de toe te kennen billijke vergoeding wordt een vergoeding begrepen voor de door geïntimeerde geleden immateriële schade als gevolg van de opstelling van appellant.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-03-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:1007

Zaaknummer: 200.248.028/01

Rechters: A.M.A. Verscheure, R.J.F. Thiessen en W.H.F.M. Cortenraad

Advocaten: W. Searle en R.A. Severijn

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Eigen schuld in de zin van artikel 6:101 BW in verband met het niet dragen van een gordel. Bijzondere omstandigheden rechtvaardigen een billijkheidscorrectie in die zin dat verzoekster niet voor de gebruikelijke 25%, maar voor 15% van haar schade aansprakelijk is.

Verzoekster is op 20-jarige leeftijd een verkeersongeval overkomen, waarbij zij als inzittende van een personenauto, die werd bestuurd door A, letsel heeft gelopen. Verzoekster droeg op het moment van het ongeval geen gordel. A is veroordeeld wegens overtreding van artikel 6 WVV 1994, terwijl het een ongeval betreft waardoor een ander lichamelijk letsel wordt toegebracht en terwijl het feit mede is veroorzaakt doordat de schuldige een vastgestelde maximumsnelheid in ernstige mate heeft overschreden. NN heeft erkend voor 75% aansprakelijk te zijn voor de gevolgen van het ongeval. Verzoekster is van mening dat NN voor 100% aansprakelijk is.

In dit deelgeschil overweegt de rechtbank als volgt. Nu vaststaat dat verzoekster geen gordel droeg ten tijde van het ongeval, doet niet ter zake of er een gordel in het voertuig aanwezig was op de plek waar verzoekster zat, of deze zichtbaar was dan wel of verzoekster ernaar heeft gezocht. Het dragen van een gordel is immers wettelijk verplicht gesteld en het is een schadebeperkende maatregel. Het niet dragen daarvan levert een risicofactor op die als eigen schuld aan het slachtoffer van een aanrijding moet worden toegekend. Daarbij geldt dat gelet op de roekeloze rijstijl van A, waar verzoekster mee bekend was, te meer van verzoekster mocht worden verwacht dat zij een gordel had gedragen, althans niet was ingestapt indien er geen gordel aanwezig was. Nu verzoekster desondanks is ingestapt en geen gordel heeft omgedaan, wordt aangesloten bij de gebruikelijke verdeling die ertoe leidt dat de vergoedingsverplichting van NN wordt verminderd met 25%. Naar het oordeel van de rechtbank bestaat wel aanleiding voor een billijkheidscorrectie in die zin dat NN voor 85% en verzoekster voor 15% van de schade aansprakelijk is, en wel op grond van de volgende omstandigheden. In de eerste plaats wordt veel gewicht toegekend aan het feit dat A zeer gevaarlijk rijgedrag vertoonde en is blijven vertonen ondanks dat hij daar meermaals door verzoekster en de andere inzittenden op is aangesproken. Daarnaast is van belang dat

verzoekster geen alternatief vervoer had. Bovendien is het voorstelbaar dat verzoekster, gezien haar jeugdige leeftijd, enige groepsdruk ervaarde om bij A en haar tevens inzittende zussen in de auto te stappen. Ten slotte legt de ernst van het door verzoekster opgelopen letsel gewicht in de schaal. De rechtbank verklaart voor recht dat verzoekster recht heeft op betaling van 85% van de door haar geleden materiële en immateriële schade, waaronder 85% van de buitengerechtelijke kosten.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 22-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:2274

Zaaknummer: C/10/562601 / HA RK 18-1377

Rechters: S.M. den Hollander

Advocaten: T.K.A.B. Eskes en H.P. Hieltjes

Wetsartikelen: 6:101 BW en 6 WVV 1994

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Voorschot gevorderd en vergoeding buitengerechtelijke kosten. Kantonrechter is bevoegd. Het verzoek is niet geschikt voor een deelgeschil omdat er geen schade is door dood of letsel. De enige schade die verzoeker heeft gesteld is aan zijn auto. Verzoeker stelt wel dat hij verlies aan verdienvermogen heeft en vervangende hulp moest inschakelen, maar stelt daarbij niet dat sprake is van letsel. Verzoek afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 14-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:2006

Zaaknummer: 7100530 \ VZ VERZ 18-17534

Rechters: E. van Schouten

Advocaten: J.M.H.W. Bindels

Wetsartikelen: 1019w Rv

RECHTSPRAAK

Afwijzing verzoek voorlopig getuigenverhoor wegens onvoldoende belang en misbruik van bevoegdheid in zaak over schadevergoeding vanwege onrechtmatige overheidsdaad door politie en justitie wegens ten onrechte verdenking van strafbare feiten c.q. een onterechte strafrechtelijke vervolging. Niet in te zien dat gevraagde dienstig is voor bepalen procespositie. Voor zover gezocht wordt naar onderbouwing voor hypothetische stellingen is sprake van fishing expedition.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 07-03-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2019:1164

Zaaknummer: C/08/218489 / HA RK 18-79

Rechters: M.H.S. Lebens-De Mug

Advocaten: L.H.E. Møller en I.C. Engels

Wetsartikelen: 186 Rv